

عنوان مقاله:

حکم ارتداد در ادیان ابراهیمی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 9، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عباس رهبری - گروه آموزش معارف اسلامی، دانشگاه فرهنگیان، صندوق پستی ۸۸۹ - ۱۴۶۶۵ تهران، ایران

علی ابراهیم زاده رجایی - دانشجوی کارشناسی آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

میثم احمدزاده - دانشجوی کارشناسی آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

همواره در طول تاریخ سوالات زیادی در باب ارتداد مطرح بوده است و همیشه شبهات جالبی در این زمینه به گوش می رسد. شاید بتوان گفت ارتداد، یک نوع حفاظ امنیتی برای ادیان است؛ زیرا فرد مرتد علاوه بر اینکه خودش از دین خارج شده به راحتی می تواند کسان دیگر را با کلامش از راه به درکند. فلذا هر یک از ادیان ابراهیمی نیز برای فرد مرتد مجازات خاصی را در نظر گرفته اند. ممکن است در ذهن این سوال نقش بسته باشد، اسلامی که به حیات و حق زندگی برای تمام موجودات حتی گیاهان اهتمام ورزیده و آن را رحمت الهی دانسته؛ تا آنجا که کشتن یک فرد بی گناه را مانند کشتن تمام مردم می داند چگونه حکم بر مرگ مرتد می دهد، سوال اصلی در این پژوهش این است که، چرا حکم «مرتد» مرگ است؟ یافته های پژوهش نشان می دهد که «ارتداد» سبب انحراف انسان ها از دین حق شده و از قدیم الایام دشمنان ادیان الهی از این راه برای ضربه زدن به دین و جلوگیری از پذیرش حق استفاده می کردند. لذا دستور به کشتن مرتد در حقیقت دفاع از حقوق انسان و عملکردی منطقی است که با نظر ادیان ابراهیمی مطابقت دارد. این پژوهش بیان می کند ادیان ابراهیمی چگونه با فرد مرتد در دین خود رفتار می کنند و چه مجازات و سزایی را برای وی در نظر می گیرند تا بتوانند از دین خود مراقبت کرده و شاهد افراد کمی باشند که مرتد شده و از دین خود بازگشته اند.

کلمات کلیدی:

ارتداد، حکم ارتداد، اسلام، مسیحیت، یهود، ادیان ابراهیمی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1767367>

